

Dz.U. 1950 nr 28 poz. 256
tekst ujednoczony opracowany na podstawie
tj. Dz.U. 1954 nr 32 poz. 135

U S T A W A¹
z dnia 28 czerwca 1950 r.

o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli

Art. 1.

1. We wsiach i osiedlach, do których dochodzi lub według państwowego planu inwestycyjnego ma dochodzić linia elektryczna - przewodniczący prezydium powiatowej rady narodowej² na podstawie planu, opracowanego przez właściwe przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa w porozumieniu z właściwym terytorialnie zarządem energetycznym i zatwierdzonego przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej zarządzi i ogłosi w sposób przyjęty dla ogłoszeń urzędowych powszechną elektryfikację³. Powszechna elektryfikacja obejmuje doprowadzenie przewodów elektrycznych napięcia użytkowego do budynków mieszkalnych i gospodarczych oraz założenie w tych budynkach wewnętrznego urządzenia odbiorczego.
2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i z Ministrami: Energetyki, Gospodarki Komunalnej oraz Finansów określi, w jakim zakresie ma być założone urządzenie odbiorcze w budynkach oraz budynki, do których przewody elektryczne mogą nie być doprowadzone w ramach powszechnej elektryfikacji.

Art. 2.

1. Wewnętrzne urządzenia odbiorcze, jako też pion elektryczny w budynkach, założony przy powszechnej elektryfikacji, stają się własnością właścicieli budynków.
2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z właściwym ministrem określi przedsiębiorstwa, mające wykonywać konserwację urządzeń, o których mowa w ust. 1. Właściwym ministrem jest minister, sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwem.

Art. 3.

1. Na częściowe pokrycie kosztów elektryfikacji pobierana będzie opłata elektryfikacyjna od właścicieli lub użytkowników budynków, objętych elektryfikacją.
2. Rada Ministrów określi wysokość należnych opłat elektryfikacyjnych, jak również tryb wymiaru i pobierania tych opłat.

3. Nie wpłacone w terminie opłaty elektryfikacyjne ulegają ściągnięciu w drodze egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Art. 4.

1. We wsiach lub osiedlach, objętych zarządzeniem o powszechnej elektryfikacji - osobom posiadającym odpowiednie upoważnienie właściwego przedsiębiorstwa elektryfikacji rolnictwa służy prawo wstępu na posesje i do budynków, dokonywania tam oględzin i pomiarów oraz wykonywania robót i zakładania urządzeń, jakich wymagać będzie powszechna elektryfikacja, stosownie do zarządzenia, określonego w art. 1 ust. 1.
2. Właściciel, użytkownik, dzierżawca, najemca, posiadacz lub zarządca budynku albo posesji obowiązany jest umożliwić wstęp i wykonanie czynności określonych w ust. 1.

Art. 5.

1. Mieszkańcy wsi lub osiedla, w którym zarządzono powszechną elektryfikację, mogą być pociągani do świadczeń osobistych i rzeczowych na cele tej elektryfikacji za wynagrodzeniem.
2. Ministrowie Rolnictwa i Finansów w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Gospodarki Komunalnej, określają zakres świadczeń osobistych i rzeczowych oraz wysokość i sposób wypłaty wynagrodzenia za te świadczenia.

Art. 6.

Prezydya wojewódzkich i powiatowych rad narodowych powołają komisje elektryfikacji⁴ dla sprawowania społecznej kontroli nad powszechną elektryfikacją oraz dla opiniowania projektów miejscowych planów elektryfikacji wsi i osiedli, opracowanych przez właściwe przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa w porozumieniu z właściwym terytorialnie zarządem energetycznym.

Art. 7.

Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrom: Rolnictwa, Finansów, Energetyki oraz Gospodarki Komunalnej.

Art. 8.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135 oraz R.Dz.U. z 1975 r. Nr 17, poz. 94

kompetencja przekazana wojewodzie

kompetencja przekazana wojewodzie

kompetencja przekazana wojewodzie